

Tak zaspěwa jim krasnje,
 Zo wopušća swój row
 A swětleška so miškrja
 Přez horu a přez doł!“

(1861.)

Zamołwjenje.*

(Lužičan 1861, 161.)

Džens je mi tak wjesele,
 Zo njem'žu wuprajić;
 By mój lóšt koho pohóršał,
 Tom' zjawnje bych ja wotmołwjał:
 Džens je mi tak wjesele,
 Zo njem'žu wuprajić.

Lidorić wěc moja njej',
 To wšitcy znajeće;
 Sym pak hdže stypił přez smužku,
 Njeh wopomí kózdy z dobrotu:

Džens je mi tak wjesele,
 Zo njem'žu wuprajić.

Sadžakow tych swěčatych

Sym tójšto wukulił;

Ja praju: Luba móšnička,

Wěš ty to prawe čehodla?

Džens je mi tak wjesele,
 Zo njem'žu wuprajić.

* Tutón spěw je za zabawy Budyšskeje Serbskeje Bjesady
 pěsnjeny.